

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 580. Pelagii Pap. II. Annus 3. Ivstini Ivn. Imp. Annus 15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

180 1575

Item utrumcumque ne domi venire ad communionem possent
aut in multo responsum benevolia: nam etiam enim aliquando
vobis noster interfuerit. Et communione non sit iam non intrusus.
quoniam probat erga Tauricam regis futuram illud. Et
quoniam faciat haec pro loco inferioris. Unde Cyprianus Rec-
oniam non dicit autem: Emere episcopatum illorum de obitu: si
laus istius reperitur in aliis locis. Quare non re-
tinetur incepit illi et per quod tempore hereternum non sue-
nit. Contrafuturam temporis habuerit: nempe ut confun-
dit eccliam vi exsuletentis ipse excursum com-
munit: illi dicit: Que autem post hoc facta sint. dice-
nat ipsi.

Vetus hanc perinde dicere factum huiusmodi Grego-

Vixim hanc perfidioris factum huicmodi Gregorii praetereundam portavimus, ne imitandis poldri la-
dram porcaram relinquatur. Laudamus minime, per in-
signia Gregorii qui male de caillis, potissimum ve-
nientem, quo nomine etiam ab eius tempore
caput Venatio Focinato plurimum commuta-
tio hoc istem suum malum prouocans, cum com-
muniaco imperiis apofatae transfigurari qui perfrer-
untur resperteret. Esto purgantim fuerit per pre-
sumptum vestrum, pretentum, delictum illud incepsus;
ut et habitus clericalis defecror, ad hominumque
etiam panno imperiis consummationem non vndece-
re, communis facta donaria exhibuit, sed fueruntur
annuntiatis manci impatrem demonstrauit, can-
tonum incolae virium docuit, vt ministrans repelle-
re pectorum eum, ut maiori polluta auxilio, nem-
inem proponit S. Martinus, quia videlicet das injurias illa-
tis excoles vel loco, continuo toleret alligere. Sed
ad alia.

IESV CHRISTI

Annus 580.

ELAGH PAP. II. IVSTINI IUN. IMP.
Annus 3. Annus 15.

Ocasefimis fuga quingentiarum Christi annis
aut in dictionis documentis, idem, tertius Ti-
berii consilio reguntur, quo a Antiochis Syria ite-
rante remissa quæ illa, magna ex parte valuit. Unde
nam nomen tam raro fluerit causa Etatrum in
Ireni temporum loco fecerit ostendamus, qui ut
et Atticopœus & Daphne, quis est etiam fratres, aut tertium an-
tiquum librum Ieroni Cœli et terrarum in 1260 meridie
esse, ut Deuteronomio vii impensis concenserit. & Antiochia e-
statis politica quam primita ad terram vix dirumperetur
ut quæ sit non sit etiam, ut solitum est. **A**ccidens
namen Ammiane, tunc Cambodunum sibi renomata, que
propter originem reguntur: que quidem certe vetera vibena
vix extiterant. & in mezzo eis riuus concurrit, ag. vt
in domo quodam cœlestis ab aliis, si existat, placita adiu-
tio deinde quæcumque verba auctorum sum.

Antiquis etatim tradidit: quia in loco res
habebat in matre. **C**redo exercitum est. **F**idelium nunc Gregorio
non solum maxima complacitudo familiarii, perspe-
cione deo, pars gratia de negotiis sui conquisiti, partim
in munere administrare et creare eis confiditudo sita considera-
tur. **S**ed in locis suis familiarii immobile, forte deprecatio est,
non riteatur ea quae sicut, homines impotens, profligata, &
aberrantibus fiduciam perire potest. **T**amen parum abe-
rat. **E**cce enim in locis eiusdem namque ab eo summis qui tabula
missa sunt, mensis et tenditularum liber interius sufficiunt, nisi
quod in locis eiusdem sunt rursum satis tanta ut magister, et si confidit
ad suorum opem et scilicet discipulis est. **D**icit enim Laurentius
Gregorii Episcopi primus successor, cum confilii Anatolii
detinente posset, quod sic dicitur: **P**orto antea exercitus ab
eis non sicut postulatur, immobilius inveniatur, ut vidimus
in locis eiusdem, sed admodum populi causa etiam utrūque exponit
in locis eiusdem.

*sestantesque, hic etiam in illum tam vehemens monobatissus sufficio, ut
Imperator ipse Tiberius coram ex ore Anatoliis veritatem explicari
laboraret.*

Mandatum regnum dat; vii Anatolius & salomonis quanto
terram aduantur. Quibus rebus cogniti, Anatolius ad in-
genum quendam Matrem. Disparat in carcere pectorum
pensam accorsum, mandibulæ at vero complicitari & supplicare,
presquam adhibere ostendit. Illa autem tam velut sacrilegium
derectata, & **Dei iniuriam** corrigenti portans ut acrierit: pe-
culaculum plane horribile & tempeste memoria profundum;
quod natus ac perdidit multum. & ab his, quibus illis cal-
culosis communis fuit, vixit enim, & ab his omnibus alii dispon-
tam. Apparuit ictus. Deipara re ipsa a mortaliis alii Fideibusque
contra scelus suum incitauit, inquit, Anatolium filium suum
contingue affuerit.

Vbi vero Anatolias ad ritum Constantinopolitani ducilis
fuit, & ibi velut supra medium caue, nibil contra Episcopum
potuit dicere, ipse cum suis manus levulatis & seditione populi
poplarii cunctati auctor & causa extirri. Nam coniunctio illorum
sententiam habent de se pronunciatam, vi non morte, ad exitio
domiciliat mulier, arcuus populus durum quodammodo faciens, ut
in terra turbare, obire & incundia exarctare, exire, damnato; &
pere caput ipsa in nubes pateretur impotens, tenuis polos suffici-

giv viui igne traditum incendio. Contr. Imper. atorem porto & Estrychion Episcopum suum tamquam fidem predicatorum, grantem possestari. Nec ab eo, quan & Estrychion, & eos, quibus potestis in Anatolian curia inquisitorum permisit suis ijslos sacerdos, in sagittis locis impetrare & vnde, circumstater e caperant? propter me deinde supponit, nisi Deiprepondens, quod omnium scimus profectus, ita & querentibus manibus eripitur, & tan ingertia militardis fuerint pedem in sedis assedit. Siquidem ita facilius est, venetum arces sacrae eorum manus aderat, & Anatolian primu in amphitheatre bestias expositum, ab ijsdem dilaniaruntur, deinde agetur in cruce.

Nec tamen ita fuisse sufficierunt flotis aditorum reperi.
Nam lapi corpora eiusin terram disturbantes (quod ante manuam
vixit pugna cruentum membra atque decolorauerunt. Erat autem
quidam et nostrus dominus, qui priuagium res ipsa confecta esset,
dixerat, ecce secundum quicunq[ue] vestimentum centra Anatolian
ad eum a populo latram. Quoniam etiam ut illiusq[ue] imperator aca-
lato praesent, quicq[ue] Anatolian casu ac iter admodum iustebar,
dixerat, eis ergo videlicet Deiparam Marian, eamq[ue] ipse locutum:
Quoniam dicitur cancan Anatoli, qui tuus me tuum filium mecum
teneatis in oriente contumelias sed de his modis, hactenus Eu-
galias de rebus in Oriente gestis.

Quod ad res Occidentalis Ecclesie spectat, de Ecclesia Gallicana nonnulla à Gregorio, cum prosequitur res Francorum, suppetitatur, ex quibus complura oblatione digna de reb. Ecclesiasticis elicuntur. Dum igitur styllo prolequitur Morouci filii Chilperici Regis continguum in ecclesia, que postulatum hoc anno facta fuit, quod Childeberti filii Sigeberti annus secundum regni principi numerari, ita narrare pergit e: *Anno autem secundo Childeberti Regis, cum videbat Morouci patrem suum in hac deliberatione intentum, absque fecum Gisbertano Duce, ad Brunschieldem pergere cogitare idem. Alia, ut propter meam personam baptica domini Martini violentiam patitur, aut regio eius propter me captivatus subdatur. Et ingressus bapticam, dum vigilaveret, res quas fecam habebat ad episcopatum B. Morris exhibebat, etiam ut sibi sancti succurreret, atque ei concedere gratiam faciat, ut rursum acciper posset. Vides hominem Quantum unibet improbum, hanc tamen Sanctorum cultum delipexisse, sed coimplius propensiusq. Martinia auxilium expeditissime preciosus atq. manebitus, quo magis angulus premetur. Subdit autem in Gregorius: Morouci vero de patre atq. nouera multa crimina loquuntur, que cum ex parte vestigent, credo acceptum non suffice Deo, ut bac per pulsanu vulgariter in omnibus cognovi.*

Quamcum enim die ad coniunctionem eius accidit, cum paricer feden-
tibus, suppliciter expetire aliquo ad instructionem anime legis. Eg-
vero reserato Salomonum libro, resolutione, qui primus occurrit, ar-
ripuit, qui bac contractabat. Oculum, qui aduersus reficeret patrem,
e sedavit enim cornis de coniunctubus. Illo quoque non intelligente,

III.
DEIPARÆ
IMAGO A-
NATOLI Û
IMPIVM A-
VERSATA.

IV.

ANATO-
LVS EXPO-
SITV: BE-
SITIS.
V.

v

*c Greg. Thes.
Bb.c.14.*
MOROVET
ADERVNE
CHILDREN

VIL

d'Am. Je.

enim semel imbutus ambitione regnandi aliud non admittit ad falorem oblatum remedium. In detinora igitur infelix lapis. Saitem imitatur: ad pythonisiam confutans, cum fea Deo defertum esse cognovit, nam audi que mox subdidit Gregorius:

Tunc dixit Guntherus annum puerum ad maluerem quemadmodum habentem spiritum pythonis, ut ei, qui erant eximunt, narraret. Afferebat preterea ipsam filia ante hos tempore non solum annos, sed et diuinum et horum, in quo Rex Charibertus obiit denunciante.

Quia huc ei per puerum mandata venire: Futorum cili enim, vel Regis Cliperius hoc anno d. fuit, & Morocrus, inclitus fratris, omnes capiat regnum. Tunc duxatus totus regnum anni quinque tenet: sexto vero anno in via crucis, quis super Liguri alium sit, et in dextera eius parte, auera populo. Episcopatus gratiam adipiscens, ac in eis plena durum ab hoc mundo migravit. Cumque hos puer redire: omnino nunc taliens, statim ille vanebat elatus, tam puerum, in cathedra Turonie Ecclie residuerat, ad me hec dedit verba. Quis ergo tridens scilicet annos: A deo haec posse sunt: nam credi non debet quia diabolus reprobavit: ille accusat ab inicio mundus eius, et in veritate non quae fuisse: illoque cum confutare dicente, valde irridetum bamping, qui talia credi debet potest. Ita plane hac punctione curiosi plectuntur, quia hinc modum a demone illuminantur atque traducuntur falli promotionibus, quibus aliquid verum immixtus. Ludus iste est sapientiae, et utilitatis hominibus, huiuscmodi vanagloriis, sicut cum talia querentes decipi voleant. Achab dicens: Quia "deus noster ad decipiens deus": Vix credi potest, quam amplius sit vere illud, quod super orbem, ut decipiatur curiosus, dibus rendere conscient. Pergit vero Gregorius de legione ita accipere:

X. MOROVS QVATRIT VENITRA EX SACRIS CO DICIBVS. bz. Par. 7. Hinc. 2. e Ps. 4. d Matri. 2. 6.

Denuo, quadam nocte, vigilans in basilica S. Martini celebratus lictu de nocturni vespere, cum iugulum per acta videntem: cum super sanctam basilicam paterniter vocem magna aut Hen. ben. pergit, deum Chiperius & omnes suos cum eis supererit ibi, qui processione de lumine eius, qui regat regnum illius in eternum. Erat et inde tempora de diversa ratione fiti, excepta festa. Cum autem haec in festorum impletu sibi sufficeret, ruit ad liquidum cognoscere, quae esset, que promulgaretur. Cum vero admonitione Gregorii Morocrus Regis filius octaculum pythonisca fuppedium haberet, quid præterea ad prænominanda ventura dem excoquarit, ab eodem Gregorio?

Morocrus non credens pythonisca, tunc libato super. Sandali, epulari posuit, id est, sibi solito, Re. ii. Euangelium, et vigilans tota nocte petens, ut si in actis confessio, quid euangelia fecerint, et viri posset regnum capere, annos, ut Demus indicaverat, cognosceret. Post haec continuata tristis in tenebris, postea, tuncque orationibus ad latrantes ruminaliter iterum accedit, et rualibus dicens quia erat Regum. Verius autem primus pagina, quia responso hoc evadit: Pro eo, quod reliqua pars Domini Deo velut in ambo invenimus, et amulatio post deo aliena, nec scilicet rectius ante confessionem, ruit ita dicitur nos Dominus Deus vel ut in manibz invenimus reliqua. Pater autem versus hoc est in instanti: Ceterum autem propter das postea tunc mala decipi, et cor dare adcedunt. Quisnam facti sunt in delatione: scilicet ut decessit, per se, et non propter ipsas reatas? In Euangelio autem hoc est: per te, discere quia post biduum est usque ad noctem, et sum bonum tristis, et tristogatus. In his responsibus illi confusus tunc deinceps ad sequitur beatas. Antiflatus, afflumentem Jeanum Ghermanum Duci, cum galoperetur, et amplius cura digestus, hac quidem Thronum, quod S. Martini faciliter ante configerat. Sic homo toutes admonitus, plurimorum peccatorum pondere praegaudens resipicendi handi obtundit facultatem.

Sed & Chiperius Dei beneficiorum oblitus, odio plus regno induxit, dum fuit in filium, religionem, et diuina, et hoc paulo post Gregorius: Exercitus autem Chiperius Regi v. Turonos accedit, regnum illam in predictis suis successorebus arg. decessit, nec reblandi Martini pectoris sed quod manu tetigit, sine vita Dri intrata est timore diripiatur. Morocrus prope domus mensis ad antedictum basilicum, residentem, ingrediatur, et ad Brunichildem Regum v. p. venient: sed ab Austrafius non est collectus. At de bello turbulento haec tamen.

Post haec autem recensita Gregorius de controvergia

oborta diei Paschalis, causa inter Gallicanam, & Hispaniam Ecclesiam illa habet: Eo anno dicitur: Pascha sicut in Gallo vero nos cum multis cunctationibus XIII. Kalendas Maias, etiam Pascha celebravimus, ab eo vero in Hispania XI. Kalendas Aprilis solemniter etiam habemus rennerunt. Tamen (ijeron.) facilius illi, qui in Hispania matre Dei complevit, in nobis Pascha respicit sunt, haec Gregorius: deque his fontibus dictum est superius. Jam vero ad nobilium Episcoporum conuentum coecundem tempore Paulini celebratum; a Gregorio vero defensum fylum admotamus. Interfici et ipsi, & pars magna fuit.

Hoc ipso enim anno, agente Chiperico Rege Francorum, contumaciter Synodus Parisiensis in Ecclesia S. Petri ob causam Prætexati Episcopi Rhoronagenses. Datum est enim illi criminis Rege: quod manus eius fuerit cum ipius filio, qui rebellus erat Morocrus, coniuratioque illi aduersus Regem. Agit de his pluribus Gregorius Turonensis, atque ait: Adulterio in igitur in Synodus Prætexati Episcoporum. Rex aduersus eum can. a. gen. sic illi locutus: Quid tibi vixam et, o Episcopo, ut nimis ne Morocruum qui filius esse debeat, cum enim fides et pars suorum coniungere. An ignorans eras, ut pro tua canonum fluctu facientes: etiam non hic solus exceptio probaris, sed etiam cum illis cogitata numeribus, ut ego interpretari solet, tuus filius patris fecisti, sedoxi, et pecunia plebea, ut nullum noscum fidem habuit in confidit, valerisque regnum meum in manus tuas tradire. Nec te dicentes, infernos multitudine Francorum, regis officia baptizare, tuncque ut extractione facta domus lapidibus virginea rex probabilius fuit.

Cumque Prætexatus Episcopus es, quod Rex docebat, scilicet aduersoribus suis filiis, et filiis, qui offendentes feceris aliquam, dicentes: Hes & hec filii docti, ut Morocrus filium promittere deberemus. Ad hec illa dicobat: Venerabilem enim dicitur, et a me precior: sed non ex hoc causa exigitur, ut Rex emeritus regno. Nam & cum vos multi & equi optimis & res illas præberetis, non quid poteris aliud facere, nisi & ego vos simili sorte remunerem. Rendece vero Rego ad metationem suam, nos colligi in unius celebemus in secretaria basilica beati Petri. Confidit, quod nobis filio aduentus Atticus Arcobidanus Ecclie apostolice, salutarique nobis: Audite me o sacerdoti! Domini, et in vnum colligite eum. Aut enim hoc tempore excelsitas vestrum, et bona, fama gratia refugietis: aut certe nullus velut modo per sacerdotem, et huiusmodi si personali velut legi citate non erigitur, aut fratrem petere permittitur. Haec donec, nullus sacerdotem et qui quoniam respondit: inserviant enim Regis, Prægundis feliciter, fratrem, cuius inservit haec agitatio. Quibus intentus? Et a deo compromisum est: etiam Atticus, quod o sermone misericordia sacerdotis Dei, et præfato isto, qui familiare est Regi viduam. Adhibet et confidit fratrem, et fratrem, ut ne exaridescat in mandatum Deipressi et haec regnum perdatur et perirent.

Illi vero silentio, adicte: Memento domini mei sacerdotis, verbi Proprietatis, quid ait F: Si videris speculator iniquitatem homini, et non dixeris, tunc erit anima peccatrix. Ergo volebam, ut predicate, et ponite ante oculis Regi peccata eius. Angeratus, quid non gestum fuerit tempore: quandoq[ue] approbatione Significandum Cleanderum retrorsum in carcere, dixitque ab aliis: Dicitur, et adoratur. Ne cunctis maximi in eum, et cum Rognandum p[ro]teri, vicerit iam certe. Illi vere affluit, quies a Sacerdoti dicitur, sicut, opimio, cum viro amore & plausu intercessu, perinde Bergundi, et ibi, operibus ab exercitu, intercepuntur illi. Quod Maximus imperator nomine cum B. Martini complicito communicebat, etiam homicide Episcopo: et ille, quo facinus addidit morti liberari. Regi impo[ne]t confessio, et prosequente Regi atermatio, ab imperio depulsa Maximus, morte peccata condonatus est. Hac invidencia, non respondit vultus quicquam sed et auem intans & suspirans.

Duo autem adulatorum Regi, quod de Episcopo dici deludentur et inimicatur, et Regi dicentes, quia nullum maurecentem invenimus, quam me haberes. Illico vnu ex anticis curia rapido advenit, et adundam diriguntur. Cuncti, venientibus, stabat Rex inter talia, maxime ex tamis saltum, & ad dexteram eius Berberanus

Iterum confutum magnificientiam vestram; tu autem pro episcopi distinxisse sicut hos a te, & facisti scandala hæc causa. Item tradidisti duo ex his, dum utrum alia remanserant mecum. Tu autem quod non merito habuisti, & me sustinuisti, cum haec causa non ad furem, sed ad custodiam debet deputari.

Ad hanc Ritu: Si hoc depositum penete habebar ad custodiam, cur solus tu unum ex his, & limbum aurea contextum filii in partes secessisti, & desisti per viros, qui me à rego degeneri? Prætextatus Episcopus respondit: tam dixi: ribesuperis, quia manuas eorum accepere am; deinde cum non habuimus quid de presenti daret, plus presumi; & eis v. cisi iudicem mutuorum tr. bini; et preponi mibi esse videtur, quod filio meo Moreuus tr. quem de latrone regenerationem excepit. Vides autem Rex Chilpericus, quod entis calumnias superare coquuntur, ac tonitus valde ac conscientia consueta dolosus a nobis vocavitque quodammodo adulatores suis. & ait: Vicitur me veris Episcopi facies, & vera effigie dicas Iesu: quid nunc faciam, vt Regno deo volumus adimplatur? Et ait: Ite, & accidentes ad eum dicite quodammodo ex vobis metuimur: Nostris, quod si Rex Chilpericus plus atque compunditur, & cito siccatur ad misericordiam, humiliare sub ibi, & dicit: ab eo obiecta a te perpetrata fuisse tamen nos proficiunt omnes coram pedestribus, dari tribus manum, impetramus. His fiducia Prætextatus Episcopus, pollicatus est facturam, haec denus secunda Actio Synodi, Sequitur ratio terrenis & victimis.

Mane autem facto, consistimus ad consuetum locum: aduentusque & Rex, ait ad Episcopum: Si manuas pro munibibus his dominibus Languis, cur Sacramenta postulasti, ut fidem Moreouus tr. faceret? Responda Episcopus: Per fidem amicorum habebi: num eo? & non sum benevolentia, sed fides sufficit. Angelus de celo noster afferit: qui est adorans eum; filius enim misericordia (vt ait dicit) spiritualis ex latrone. Cumque hac alteratio alium tolleratur, Prætextatus Episcopus proferens sibi ait: Peccavi in calce & coram te, & Rex misericordissime: ego sum hominem fundatus, ergo et interficere volui, & si sum nunc in solo tuo eriger. Hoc edicente, proficerunt rex et coram pedibus sacra rite tunc dicens: Audire opusmodi sacerdotis, reum crimen execrabile confitementem. Cumque nos fletentes regem clausum a clo, infra cuius basilicam agredi. Ipsi vero ad metatum discibit, transmittens librum canonum, in quo erat quatuor nouu annexu, habens canones quafi Apostoloris, continent ha: Episcopio in beneficiis ad adulterio, & perirem de rebens, a facere id diuina ur.

Huic ita levita, cum Prætextatus blaris stupet Berberamus. Tunc operari ait: Audi fratres & Copiscope, quia Regis gratiam non habet, deoque nec nos a charitate vtpotest, prius quam Regis indulgentiam merear. His ita gestis petet Rex, vt aut i rama scilicet in rama, aut certe in rama Psalms, qui in citholone tunc voti, ac consumi, super caput eius recitarentur, aut certe in dictum confratrum rama recitarentur, ne in perpetuum communicaret, quibus condonabat ego regis, iuxta premissum Regis, rem habita extra nos, regere. Tunc Prætextatus a negotiis raptus esse, in custodiem positus est: quia fugere tentauit, nunc grauissime, & in ultima mari, quia adiacet civitati Constantiæ, in existimatur d. transiit, haecen Gregorius de Synodo Pariseni, & cum Prætextatus, qui est surpiter nimil que animo fructu calumnias in felatas conselios ell; tamen maioriibus sumptu animi viribus aduentus Fredegundem, alteram lez. belem, strenue agens mortem subiit, non timuit, de qua agens suo loco infectus? Porro hoc etiam anno attribuit Fredegundis Moreouem Regis filium fusile spontanea nece detinendum, ad ipsi excoicente. A Gallo faciliari, ne in manus inimicorum venire, idem anchoratellatur a Quo item anno ei dem Regis filium iuniorum Sanromini nomine ex humanis inibitum esse, idem affirmat.

Quod datur in hoc eodem anno Turonis apud S. Martini epulchrum fieri contigit, ex eodem ipsis cunctis Episcopo Gregorio haud est in urbe recitare: Tunc (inquit c) Venerabilis fr. to in somma absentia, à dicta nisi rem Turonis, Hierosolymam accederet capiens, nullum aliud uestimentum nisi de pelibus lana privatis habebit: qui m. n. quo facilius teneremus quia nobis religiosa valde videtur ut presby-

XIX.
FVRTI AR
GVITVR
PRÆTEX-
TATVS.

XX.
ACTIO
TERTIA
SYNODI
PARISEN-
SIS.

XXI.
PRÆTEX-
TATVS DE-
TRVDI-
TVR IN
CARCE-
REM.

^aGreg. Tu.
^bGreg. Tu.
^cGreg. Tu.
^dIbidem dicit.
^eXXII.
^fIbidem i.e.

ter gratia honoramus. Ingratius autem religio/a confundens habet et aquam de septuaginta sanctis Martini colligere. Quia aqua deficiente, regat vas cum vino ad beatis cumulum deportari: transalpa autem nocte id exinde, hoc presbytero praefante, assumi mandant. Et ad se delata, ait presbyter: Anfer hinc vi-
num, & rurum tantum guttam de aqua benedicta, rade parum supererit, funde. Quod cum fecisset (merita dictu) ruginatum, quod fons plenus erat, ad manus gutta de censu impletum est: alienis implasum. Quod non angustus, & in hoc beati Martini fu-
isse virtutem. Ex huiusmodi miraculo longe lateque val-
gato, alijique eiudem genitis accidit videatur, ut super
vinum sancti Martini nomen inuocaretur, illudque pa-
riter eo modo sancti viri nomine benedicendum, vnaqua-
simus murus symbolo charitatis inuicero propinatum
in honorem eiusdem Sancti potaret. Sed quod tum
pietas docuit, praus vsus beatafuit, ut eius inuoca-
tione non ex vino miracula, ut ollum, sed obliterates ex lu-
xi soleant prouenire.

I E S V C H R I S T I

Annus 581.

PELAGII PAP. II. IUSTINI IVN. IMP.
Anno 4. Annus 16.

I.
VINUM S.
MARTINI.

*a Extr. tom
L. Con.*

S. Equitur annus Christi quingentisimus octogesimus
primus, decimae quartae indictionis: quo consilium
Pelagius Papa scripsit ad Benignum Archiepiscopum
Epitolam decretalem die decimaterciis Augusti de trans-
latione Episcoporum, an & quando Episcopus e fide
in fidelem transire debet, que incipit a: *Tellus fraternita-
te tuus inter nos, & sanus autem & ipsa ex illori in meribus
tu video.*

Hoc eodem anno Laurentius Junior post Frontonem
creatur Episcopus Mediolanensis Ecclesiæ: mosque ad
Pelagium Papam, ut in communionem Catholicam re-
cepirent, scripsit libellum, quem castrationem Gregorii
Papa appellat quo seuerari schismatics, & in causa
trium capitulorum Romanz inhærente Ecclesiæ profi-
tebarunt, cui quidem libello cum compiliare nobiles Se-
natores subscrivissent, etiam Gregorius, qui postea fuit
Romanus Pontifex, dum hoc tempore V. banam gene-
re Praefecturam, sicut apudit chirographum, ut
reflexus in epistola b ad Laurentium faciliatem Constan-
tiam. Subscrivere autem Senatoris, ipseque Praefectus
Vibis Gregorius tanquam fidelissimes Laurentii ipsius
Mediolanensis Episcopi: ex quo intelligas, cum item
Gregorius ipsum Laurentii libellum fides nominat castra-
tionem. Cum igitur huc ipsius Gregorii Papa reflec-
tione adeo manifesta sit, vides, quam longe ab histori-
caviter aberret Ioannes diaconus, dum in vita sancti
Gregorii Papa tradidit eodem Benedictus Papa ipsum
Gregorium ex monacho, insitum lice & remittente,
creatum fuisse diaconum Cardinalem S. R. E. Ait infi-
per, quod anquecum hoc Benetus datus Papa aegredere-
tur, tunc adhuc monachum Gregorium miscet in Bri-
taniam insulam ad coniunctionem gentis Anglorum
det tumultibus cimbis, ab eodem renocatum, &
inter diaconos cooperatum. hac quidem Ioannes & diacono-
nas tradit, sed quam fabulosæ, ut ex citatis ipsius Grego-
rii scriptis in se exterrit.

Aggregili itaque iam nos ordine temporum testi-
mone gelas istudem S. Gorgorij recentem: quoniam
continget interdum à Ioannis diaconi, qui Viram eius
scripsit, sententia de crepate: ne hoc nimium audax alii
qui videri possit, cum auctor abique reprehensione ha-
cennus leitus fuerit: hic primum de ipsius auctoris tem-
pore, quo scripsit, pauca sed agendum putamus. Cum ipse
in eadem scriptio meminisset Leonem Quartum, Nico-
latum, argue Hadrianum Romasorum Pontificum, inscripsi-
tus quis illud ad Ioannem Rom. Pontificem eius no-

minus octauum oscine, qui federe coepit anno Domini
eclipticentelesto septuagimo secundo: iam liquet post
hac trecentos ferme annos eos libros elaborasse. Ex quibus
parte erroris tardius Siegerbertum, qui non ad
Ioannem Octauum, sed Septimum illud affirmat: ab
ipso opus inspectum: etenim cum dictu Pontificum:
qui vixit post Ioannem septimum, auctor ipse ineo-
meminatur, nullus de his dubitatio reliqua esse posset.
mortuus est autem Ioannes Papa septimus anno Domini
eclipticentelesto plimpo, post quod tempus idem
nominalis Pontifices vestite reperiuntur Hadrianus, Leo
Quartus, & Nicolatus. Sic igitur hanc quaque prudens
in verba auctoris dicitur esse iurandum, qui post annos
(vedi) ferme trecentos ea de S. Gregorio scriptorum
monumentis posteris commandauit: cum ab eo etiam
eodem tempore cum S. Gregorio ipse vixisset, ut persig-
nare possit, eoque magis, si ex ipsiusmet Gregorij senecte
auctor redarguendus erit.

Aktu igitur de Gregorij Papa primordiis, de genere
priis aliquis veluti præludiū presentemdat potamus. Sci-
mus ipsius Gregorij testificatione fusile ipsi atatu Rom-
anum Pontificem, non quidem quod arum eius no-
minis (vt vult Ioannes diaconus) cum non Romanus il-
le, sed Samnia fuerit: Gregorij enim progenientes, &
antecellentes iisque fusile Romanos, sed de his superius.
Fusile autem illi patrem nomine Gordianum, matrem
vero Silvium appellat, condemque pietatis cultores,
omnes quee contentient: sed excellente Silvium amici-
tate, meruileq; inter Santos admiraverunt: Ecclesiastica
tabule fidem faciunt, sicut eadem clarissime illustrata
fuerit eius amica Tarilla atque hucus fortior Amillana
Deo dicata virginis, quiss suis patris g suffractum fusile so-
rores, sicut & Gordianam, sed à fidelis fortioribus valde
degenerem. Quod si adhuc ipsius Gregorii cunabola
perverteri, inuenies & nutritum eius, candensq; adhuc
super illicem tempore ipsius Pontificatus, sicut membrum
in Epistola ad Ruficiam Patriciam. h. Institutum vero
fusile operis eius est, & in domo fandi inter fanos
fanctitudine & que in buceum coasilfe, par et credet,
exculsumque bonis literis (quancum illud feretabatur
ob diuturna ut aringatum) certum est: in his quo
que fusile confiditissimum, suis postea litteris declaratur,
i De ipsius traditione Gregorius Turonensis aquilis
ipsius Romanus Gregorij hæc habet: *Littera grammatica
dialectus, atque rhetorica erat instituta, ut multa in Vir-
ipa videtur eis secundo. Porro inter Senatores militare
in eaque forent milicia primos ordinis dux ille, Praefec-
tūrārumque Vibianum administrat, ex his ipsius scri-
ptis postea litteris scitis confat.*

Se dico tempore id occidit, ex illisdem eius scriptis
est percutiendum. Sane quidem diversis verbis ipse S.
Gregorius tertians, sicut in consagratura suæ filii, cum
enim ipse haberet in Epistola ad eius suæ filii florem Con-
stantini, ubi sunt hæc verba: *Quodcumq; de fratre
Laurentio adiutorio summate cautele ad apollonem remi-
fest, in qua viris invidiosis ex legitimo numero subscrivimus
inter quos ego quoq; rōne Urbanam præfecturam gerent patre
subscripti. Cum igitur te testificatione factis loqueris, fa-
perit adhuc Laurentio Mediolanensi Episcopo, ipsius
Gregorius um in ea sunt: one fusile, que endum modo de
tempore ipsius Laurentii Episcopatus. Fuit ille (vt dis-
mus) Laurentius Junior: Senior enim, ad quem sapientia &
de qua plura Enno ius Tinetus, vixit Symmedus Pa-
per temporibus (vt Concluorium Acta dec. arani) ante
annos sexaginta; laiusq; ob illis liquet, cum tamq; ipse
Gregorius Romanus Pontifex creatus esset, aget ergo in
fede annum tertium: unum enim de eius obitu, & in eius
locus subrogatione Constantii extant ipsius Gregorij
data littera ad Exarchum in Italia Romanum, nec non
aliarum ad Ioannem subdisconum de eiusdem Laurenti
biut, & electione Constantii, et is annus Domini 581.*

C. m

DE TEM-
PORE DIA-
CONATVS
S. GREGO-
RII PAPA.
*c. Joannes
dilec. in S. S.
Grgg. lib.
1. 2. 3. 3.
1. 2. 3. 4.
2. 3. 4.*

III.
DE TEM-
PORE FO-
ANNIS DI-
ACONI.
*d. team. dial.
ibid. lib. 4.
c. 86. 92. 94.
97.*